

viku, má færa hundinn til aflífunar. Sveitarsjóður ber kostnað af vörslu og aflífun hunds, en á endurkröfu á eiganda hans.

Hunda sem sannanlega ráðast á menn eða skepnur skal fjarlægja þegar í stað, og er lögreglu eða dýraeftirlitsmanni heimilt að færa þá til aflífunar án frekari tafa.

7. gr.

Framangreind samþykkt bæjarstjórnar Austur-Héraðs staðfestist hér með samkvæmt 25. gr. laga nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir, með síðari breytingum, til þess að öðlast gildi þegar í stað. Um leið falla úr gildi eldri samþykktir um hundahald fyrir þau sveitarfélög sem mynduðu sveitarfélagið Austur-Hérað árið 1998.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þeir sem halda hunda við gildistöku samþykktarinnar, en hafa ekki leyfi fyrir þeim, skulu sækja um leyfi fyrir hundum sínum samkvæmt samþykkt þessari fyrir 1. júlí 2000.

Umhverfissráðuneytinu, 8. maí 2000.

F. h. r.

Ingimar Sigurðsson.

Sigríður Stefánsdóttir.

SAMÞYKKT

um sorphirðu í Fljótisdalshreppi.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Sveitarfélagið Fljótisdalshreppur annast sorphirðu (þ.e. sorphreinsun og sorpeyðingu) frá öllu íbúðarhúsnæði í sveitarfélaginu og sorpeyðingu frá atvinnuhúsnæði. Heilbrigðisnefnd Austurlands hefur eftirlit með starfsemi.

Sveitarstjórn er heimilt að fela öðrum framkvæmd sorphirðu. Þeir aðilar skulu hafa starfsleyfi heilbrigðisnefndar eða Hollustuverndar ríkisins eftir því sem við á.

2. gr.

Sorphirða og eyðing skal framkvæmd undir yfirstjórn sveitarfélagsins og skal hún sjá um samskipti við þá aðila, sem að því koma, s.s. vegna móttöku spilliefna, meðferðar landbúnaðarplasts og brotajárnshirðu.

3. gr.

Sérhverjum húsráðanda, forsvarsmanni fyrirtækja eða stofnana í Fljótisdalshreppi er skylt að nota þær aðferðir og ílát við sorpgeymslu og hreinsun sem sveitarstjórn, í samráði við heilbrigðisnefnd, ákveður.

Húsráðendur skulu halda ílátum hreinum og hreinsa snjó frá sorpgeymslum á vetrum og halda ávallt greiðfærri leið að þeim.

4. gr.

Í sorpílát má aðeins setja neysluúrgang, þ.e. venjulegt heimilissorp, í samræmi við nánari fyrirmæli sem kunna að verða sett um flokkun úrgangs, sbr. 3. grein.

Oheimilt er að láta garðaúrgang, jarðefni eða grjót og brotajárn í sorpílát og gáma. Jarðvegsefnum, þ.m.t. grjóti eða múrbroti, skal komið fyrir á sérmerkta losunarstaði. Spilliefnum, lyfjum og öðrum hættulegum úrgangi skal skilað í móttökustöð Sorpeyðingar Mið-Héraðs á Egilsstöðum.

Glerbrotum og öðum oddhvössum hlutum, sem hætta er á að skaði þá sem meðhöndla úrgang eða sorpílát, skal pakkað inn eða gengið frá þeim á annan tryggilegan hátt.

Gæta skal þess að fylla ekki sorpílátin meira en svo að auðveldlega megi loka þeim.

5. gr.

Gámar, sem almenningur á aðgang að, skulu staðsettir á aðgengilegum stöðum.

Húsráðandi getur beðið um að ílátum sé fjölgað og greiðir þá aukagjald sem af fjölgun hlýst, en fjöldi íláta skal ekki svo takmarkaður að þau yfirfyllist.

6. gr.

Sorphreinsun almenns heimilissorps fer fram eigi sjaldnar en á 14 daga fresti. Sveitarstjórn ákveður í samráði við heilbrigðisnefnd og verktaka hversu oft sorphreinsun fer fram.

II. Sorphirðugjald.

7. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að innheimta sorphirðu- og sorpeyðingagjöld á vegum sveitarfélagsins samkvæmt gjaldskrá sem sett er samkvæmt 5. mgr. 25. gr. laga um hollustuvernd og mengunarvarnir nr. 7/1998, með síðari breytingum, að fenginni umsögn heilbrigðisnefndar. Gjöld mega aldrei vera hærri en sem nemur rökstuddum kostnaði við veitta þjónustu eða framkvæmd eftirlits með einstökum þáttum. Gjöld skulu lögð á hverja fasteign, stofnun eða fyrirtæki sem nýtur framangeindrar þjónustu. Sveitarfélagið skal láta birta gjaldskrána í B-deild Stjórnartíðinda.

III. Ýmis ákvæði.

8. gr.

Hafi húsráðandi fram að færa kvörtun vegna sorphirðu skal hann koma slíkri kvörtun á framfæri til framkvæmdaaðila verksins. Telji viðkomandi sig ekki fá fullnægjandi úrlausn hjá sveitarfélaginu, getur hann skotið málinu til heilbrigðisnefndar.

9. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið samkvæmt ákvæðum laga um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998 með síðari breytingum.

10. gr.

Samþykkt þessi er sett samkvæmt ákvæðum 25. gr. laga um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998, með síðari breytingum, og staðfestist hér með samkvæmt sömu lagagrein til þess að öðlast þegar gildi.

Umhverfisráðuneytinu, 8. maí 2000.

F. h. r.

Ingimar Sigurðsson.

Sigríður Stefánsdóttir.